

ruim bruggehoofd; de twee naastbijgelegen Normandische steden, Bayeux en Caen, dienden dan bevrijd te zijn. Tot de vorming van dat uitgebreide bruggehoofd moest een wezenlijke bijdrage geleverd worden door Geallieerde parachutisten en luchtlandingstroepen: een Britse *Airborne*-divisie welke ten noordoosten van Caen aan de grond moest komen, en twee Amerikaanse *Airborne*-divisies die belangrijke punten aan de voet van het schiereiland Cotentin in handen dienden te krijgen.

Aanvankelijk waren de Geallieerden van plan, begin mei de grote sprong over het Kanaal te wagen. Dat hadden zij eind '43 op de conferentie van Teheran aan Stalin toegezegd; meer nog: zij hadden de Russische oorlogsleider ook beloofd dat het dan zou komen tot een grote landing aan de Franse Middellandse Zeekust. In de eerste maanden van '44 was evenwel gebleken dat er niet voldoende landingsvaartuigen waren om beide operaties tegelijk uit te voeren; ook had zich bij de uiterst gecompliceerde voorbereiding van de landing in Normandië allerlei vertraging voorgedaan, zodat de aan Stalin genoemde datum, 1 mei '44, verstreek zonder dat de grote actie werd ingezet. Begin juni was de stand van de maan en waren de getij-omstandigheden in het Kanaal opnieuw van dien aard dat zij de landingsoperaties mogelijk maakten. Maar het weer? Harde wind of storm zouden een streep trekken door de luchtlandingen en het de honderden in eerste instantie in te zetten landingsboten onmogelijk maken in goede orde de stranden te naderen.

Het weer in het Kanaal was in de eerste dagen van juni uitgesproken slecht, maar toen het er op zondagavond 4 juni naar uitzag dat zich dinsdag een tijdelijke weersverbetering zou gaan aftekenen, besliste Eisenhower zondagavond tegen tien uur dat *D-Day* op die dinsdag zou vallen. De troepen, voorzover niet al ingescheept, gingen maandag aan boord, enorme convooien, voorafgegaan door tientallen mijnenvegers en gedekt door honderden grotere en kleinere oorlogsschepen, zetten langzaam koers in de richting van de Normandische stranden. Geallieerde jagers droegen er zorg voor dat geen enkel Duits verkenningsstoestel tot boven het Kanaal doordrong en er waren uitgebreide maatregelen genomen om de Duitse radarposten uit te schakelen dan wel te misleiden.

Maandagavond om kwart over tien, toen de transporttoestellen met de eerste Amerikaanse parachutisten op vliegvelden in Zuid-Engeland begonnen op te stijgen, vernamen von Rundstedt en de bevelhebber van het Duitse Vijftiende Leger dat de Britse *Special Operations Executive* naar zijn agenten in Frankrijk een bericht had laten uitgaan dat er op leek te wijzen dat de Geallieerde invasie binnen 48 uur op handen was. De *Heeresgruppe B* werd gewaarschuwd. Het Duitse Vijftiende Leger werd